

6. Cristea, G. (2003). Managementul lecției. București: Editura Didactică și Pedagogică. 212 p.
7. Dinu, M. (2014). Comunicarea. Repere fundamentale. Ediția a 2-a. București: Orizonturi. 432 p.
8. Feflea, I. (2012). Tehnici specifice de predare. Curs. Oradea.
9. Gomboș, L. (2012). Comunicare în activitățile sportive. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință. 120 p.
10. Palii, A. (2000). Cultura comunicării. Ed. a 2-a. Chișinău: Epigraf. 192 p.

<https://doi.org/10.52449.soh22.22>

STILUL TEHNICO-ȘTIINȚIFIC AL ACTIVITĂȚII EXTRACURRICULARE A ELEVILOR TREPTEI GIMNAZIALE ÎN CONCEPȚIA PREGĂTIRII SPORTIVE

Grimalschi Teodor¹, dr., prof. univ.

Bujor Ovidiu², doctorand

^{1,2}Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Chișinău, Republica Moldova

***Abstract.** The technical-scientific style of the extracurricular activity is the way of communicating knowledge, transmitting information in the inductive reasoning form within specialized field. The scientific research addressed an experimentally differentiated curricular project of priority physical education and sports recognized as necessary to promote the achievement of a certain degree of sports training of high school pupils through the current fundamental extracurricular technical-scientific pedagogical styles.*

The concept of sports training is centered on students in order to achieve maximum sports performance and improve school achievement in the discipline of physical education and sports education.

The styles of specialized differentiated sports training are determined by the integral and particular sports activity scientifically subordinated to the methodological strategies of teaching the learning units based on a differentiated transdisciplinary module. The results of the ascertaining research showed us the ratio of the sports training content, as a necessity by applying the pedagogical technical-scientific style in the act of sporting the extracurricular didactic activity in the sports training of the secondary school pupils.

***Keywords:** technical-scientific style, quality pedagogical style, extracurricular activity, sports training, secondary school pupils, specialized transdisciplinary sports training, explicit differentiated curriculum.*

Actualitatea și importanța temei abordate. Stilul întrunește în sine trăsăturile specifice generale ale unei doctrine prin care se exprimă o anumită orientare ale relațiilor, ale modului de viață, manierele de comportare, deprinderile care sunt caracteristice unui fenomen, unei activități și scot în evidență originalitatea, gustul, moda, ținuta. Este un procedeu stilistic, o modalitate, o metodă folosită în vederea realizării unui scop [DEX, 1996, p.1021].

Problema stilului tehnico-științific al activității extracurriculare, realizării și dezvoltării curriculumului specializat de antrenament sportiv explicit de calitate în pregătirea sportivă a elevilor este oportună și actuală, solicitând o abordare științifică a fundamentelor acestuia de natură educațională, cultural – sportivă, epistemologică, managerială.

Practic este nevoie de o aprofundare și dezvoltare a problematicii de cercetare de teoria și practica educațional-sportivă. În acest context curriculumul diferențiat prin extensiune, explicit, se bazează pe o filozofie modernă a educației sportive [2, 3, 8, 11]. În documentele reformei învățământului curricular se indică relații tangențiale în repunerea elevului în centrul activității educaționale extracurriculare. Cadrele didactice puțin sunt investite cu noi reguli în funcție de aplicare a unui stil tehnico-științific educațional – sportiv în aspect de pregătire sportivă [1, 10, 12].

Activitățile de tip „lecție” extracurriculare trebuie să ofere posibilitatea practicării sportului sub trei forme diferite [13, p.115-116]:

1. Sportul spontan neorganizat.
2. Sportul organizat.
3. Antrenament sportiv specializat.

Sportul spontan neorganizat se practică pe terenurile de sport sau suprafețele școlare disponibile, la dispoziție a materialului, prin indicații generale și recomandări [4, 5]. Elevii trebuie încurajați să practice exercițiile fizice cu caracter sportiv, să-și formeze echipe, pentru o mai bună comunicare între elevi.

Sportul organizat și antrenamentul sportiv specializat în școală este caracterizat prin gradul de adaptare a organismului la cerințe specifice a unui gen de sport, de tip „pregătire sportivă” [13, p.116].

UNESCO și Comitetul Internațional pentru educație fizică și sport promovează dezvoltarea acestei discipline în cadrul sistemelor educative școlare, extrașcolare și a procesului educației sportive permanente, elaborarea programelor comune (transdisciplinare) de colaborare și participare interactivă la nivel național, regional și internațional [10, p.51].

Curriculumul școlar de educație fizică pentru învățământul gimnazial reflectă Concepția care stă la baza reformei sistemului de învățământ din Comunitatea Europeană și din Republica Moldova, urmărește realizarea finalităților prevăzute de Legea Învățământului [7, p.5] care prevede asigurarea unei pregătiri fizice multilaterale, cu caracter profesional – aplicativ, formarea sistemului de practicare a culturii fizice și sportului pe parcursul întregii vieți (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 9 noiembrie 1995, nr.62-63), realizând principiul deschiderii educației fizice spre activitatea sportivă de masă și de performanță [7, p.6].

Învățământul sportiv extracurricular este bazat pe curriculumurile școlare oficiale care fixează scopul și obiectivele educației fizice și sportive. Conținutul didactic și procesul pedagogiei sportive cuprinde trei obiective operaționale principale a căror realizare să continue la scări din ce în ce mai înalte:

1. Promovarea randamentului fizic și sportiv.
2. Cristalizarea nevoii de activitate sportivă regulată.
3. Concursul la ridicarea principiilor și convingerilor sociale și convingerilor sociale și calităților moral-volitive și sportive în cunoașterea științifică a trăsăturilor

psihocomportamentale ale elevilor [8, p.11-16]. După autorii Gh. Mitra și V. Simionescu (1960) sistemul fundamentat pe concepția pregătirii sportive în activitatea extracurriculară este centrat asupra aspectului de stil sportivizat în relație cu fenomenul de integrare a sportului, a antrenamentului în conceptul de educație fizică, ca mijloc a acestuia [12, p.44-48].

Între sport și educație fizică s-a statornicit o strânsă relație funcțională, îndeosebi în sensul cuprinderii patrimoniului educației fizice a numeroaselor elemente de stiluri tehnice, particularități metodico-științifice ale sportului și chiar obiective cu caracter instructiv – educativ.

Scopul lucrării îl constituie argumentarea științifică a metodologiei de pregătire sportivă a elevilor treptei gimnaziale în activitățile extracurriculare.

Obiectivele cercetării:

1. Analiza reperelor conceptuale ale metodologiei de pregătire sportivă a elevilor treptei gimnaziale în activitățile extracurriculare;
2. Aprecierea atitudinii elevilor treptei gimnaziale față de pregătirea sportivă;
3. Elaborarea stilului pedagogic tehnico-științific al activității extracurriculare de pregătire sportivă a elevilor treptei gimnaziale.

Organizarea cercetării și metodologia experimentală. Cercetarea științifică în problema stilului tehnico-științific al pregătirii sportive a elevilor treptei gimnaziale în activitatea extracurriculară, cu determinările sale parțiale, au fost realizate în cadrul a două etape:

Etapa I (2019-2020) – studierea literaturii de specialitate pentru selectarea metodelor de cercetare, valorificarea metodică, teoretică și aplicativă a lucrării, determinarea obiectivelor și subiectului cercetării, a ipotezei de cercetare, a bazei experimentale, conceperea și realizarea anchetei tip chestionar.

Etapa a doua (2020-2022) – organizarea experimentului constatativ, determinarea nivelului de pregătire sportivă a elevilor grupelor experimentale, selectarea mijloacelor de pregătire sportivă, elaborarea programei experimentale în baza datelor obținute.

Noutatea și originalitatea investigației.

Dacă cele mai importante schimbări solicitate de reforma curriculară s-au produs, prioritar, în domeniul formării competențelor de educație fizică, atunci este necesar ca în continuare să insistăm asupra cercetării stilului tehnico-științific de pregătire sportivă, având în vedere poziția cheie pe care o are sistemul învățământului extracurricular în realizarea schimbărilor educațional – sportive.

Rezultatele investigației.

Inițierea investigației în rândul elevilor treptei gimnaziale s-a efectuat printr-un chestionar de opinii conceput pe schema operațională de 9 întrebări și 48 variante de răspunsuri privind valoarea și atitudinea elevilor față de pregătirea sportivă în cadrul activității extracurriculare.

Rezultatele investigației inițiale au demonstrat că:

1. 92,92% din 113 elevi sunt de acord să utilizeze exercițiile fizice prin activități de cursuri speciale de antrenament sportiv specializat în afara orelor de curs.

2. 81,03% elevi sunt absolut sănătoși ce le dă posibilitate să frecventeze activitățile extracurriculare de pregătire sportivă, însă 75,94% elevi au posibilitatea să practice intensiv eforturile fizice în pregătirea sportivă inițială.

3. 63,72% elevi deja practică antrenamentul sportiv specializat pentru o pregătire sportivă mai bună și 60,17% elevi sunt satisfăcuți de o pregătire sportivă; 54,68% participă la diverse competiții în cadrul școlii și județului Bacău.

Datele obținute completează informația privind determinarea valorii stilului pedagogic și tehnico-științific delimitate în funcție de trei sisteme cheie de referință ale activității extracurriculare de pregătire sportivă incipientă.

1. **Stil de conducere** a procesului de instruire de educație fizică în orele de curs și în activitățile extracurriculare. Stilul utilizării tehnicilor specifice ce dezvoltă profesorul – antrenor în diferite momente ale actului de pregătire sportivă a elevilor.

2. **Stilul de organizare** incipientă a activității extracurriculare pentru practicarea antrenamentului sportiv specializat de pregătire sportivă [11].

3. **Stilul, talentul, arta de concepere** a activității didactice care permite delimitarea a următoarelor calități ale algoritmului de analiză stilistică:

a) **precizarea obiectivelor** specifice al curriculumului specializat diferențiat pentru activitatea extracurriculară;

b) **identificarea stilului**: structura specifică și caracteristici de conținut;

c) **organizarea antrenamentelor** și modul de instruire;

d) **determinarea calității** stilului general și particular prin evaluare – stil centrat asupra procesului de acomodare/adaptare la efort fizic specializat în inițierea pregătirii sportive a elevilor în cadrul căruia se determină următoarele calități particulare ale stilului:

- **simplitatea stilului** pedagogic de activitate extracurriculară; cu un stil administrativ;

- **armonia exercițiilor** conform unui ritm de execuție rațional pentru pregătirea sportivă incipientă, păstrând stilul oficial al ramurii sportive;

- **naturațea exercițiului**, stăpânirea originalității, formând idealul educațional-sportiv integrator;

- **concizia** utilizării mijloacelor de pregătire sportivă incipientă necesare antrenamentului extracurricular;

- **subtilitatea** exprimării mișcării, rafinamentul ei în fiecare probă de sport școlar, prin stilul tehnico-științific, rolul spațiului – timpului – stilului pedagogic, centrat asupra procesului de gândire științifică, stilului de învățare a elementelor tehnice [11, p.311];

- **demnitatea** de a impune respect, o anumită atitudine care ne distinge pentru lucruri mari de calitate, prin această calitate câștigăm respectul celorlalți;

- **finetea** exprimării mișcărilor, subtilitatea de a pătrunde cele mai mici amănunte, care poate face distincțiile cele mai fine, care se descoperă printr-o cercetare atentă, descoperă sentimentele estetice, reprezentând frumosul;

- **umorul** în procesul de instruire este o înclinare spre glume, veselie, ironii ușoare, ascunse sub aparența seriozității.

Este un fenomen de trăire emotivă, ca proces psihic, echilibrează **stilul dur** de impunere a disciplinei, **stilul prietenos** de încurajare a elevului și **stilul convingător** care impulsionează spre o acțiune, spre un anumit compartiment.

Concluzii:

1. Stilurile activităților extracurriculare sunt determinate de domeniul de integritate a unităților de învățare subordonate stilului tehnico-științific.

2. Stilul funcțional tehnico-științific în concepția pregătirii sportive este o modalitate specifică de aplicare a disciplinei educația fizică și educația sportivă școlară ca proces de antrenament specific strict organizat determinat de stilul pedagogic de conducere, ce condiționează comunicarea cunoștințelor și abilităților sportive.

3. Activitatea extracurriculară a elevilor treptei gimnaziale determinată de concepția pregătirii sportive trebuie să fie orientată pe două direcții principale ale stilului de calitate:

- Calități integrale ale stilului, centrate pe rețeaua transdisciplinară a unui curriculum integrat, care își propun să valorifice potențialul elevilor în pregătirea sportivă integrală.

- Calități particulare ale stilului, reprezintă o componentă a calității importantă în baza căruia se organizează procesul de instruire în antrenamentul sportiv specializat, în baza unui curriculum experimental diferențiat prin extensiune care cuprinde metode și tehnici diferite de predare – învățare, stilul oficial al ramurii sportive.

Referințe bibliografice:

1. Dragomir, P., Scarlat, E. (2004). Finalități actuale ale învățământului obligatoriu. În: Educație fizică școlară. Repere noi – mutații necesare. București: Didactică și pedagogică, R.A., p.8.

2. Fetescu, S. (2016). Sistemul organizatoric al practicii exercițiilor fizice. În: Bazele didacticii educației fizice școlare. Iași: PIM, p.31.

3. Firea, E. (2000). Coordonatele actuale și de perspectivă ale educației fizice, ale educației fizice școlare. În: A X-a sesiune jubiliară a comunicării și referate științifice cu titlul „Coordonate actuale și de perspectivă a educației fizice și sportului la pragul dintre milenii” cu participare internațională. București, 14 aprilie 2000, p.3-4.

4. Grimalschi, T. (1987). Măiestria învățătorului de cultură fizică. Sondaje pedagogice: experiență, probleme, soluții. Chișinău: Lumina, p.4, 12.

5. Grimalschi, T. (1987). Organizarea activităților în afara orelor de curs. În Măiestria învățătorului de cultură fizică (din experiența de muncă). Chișinău: Lumina, p.30-69.

6. Grimalschi, T. (2008). Antrenament sportiv școlar. În: Didactica modernă a educației fizice. Ghid pentru profesori. Chișinău: Reclama, p.60-62.

7. Grimalschi, T., Boian, I., Sava, P. și a. (2010). Educație fizică. Curriculum pentru învățământul gimnazial. Clasele a V-a – a IX-a. Chișinău: Liceum, p.5, 6, 47.

8. Grimalschi, T. (2016). Terapia cognitivă și comportamentală ca proces definitiv al educației. Revista științifico-metodică. Teoria și arta educației fizice în școală. Chișinău. Republica Moldova.Nr.1 (40), p.11-16.

9. Guțu, V. (2016). Ghid de implementare a curriculumului modernizat în învățământul liceal. Cadrul de referință a Curriculumului Național. Chișinău: Î.E.P. Știința, p.11.

10. Sabău, E., Niculescu, G. (2000). Educația fizică și sportul la cumpăna dintre milenii. A X-a sesiune jubiliară a comunicării și referate științifice cu titlul „Coordonate actuale și de perspectivă a educației fizice și sportului la pragul dintre milenii” cu participare internațională. București, 14 aprilie 2000, p.51.

11. Sorin, C. (2000). Aria curriculară. În: Dicționar de pedagogie. Chișinău. București: Litera internațional, p.17-18.

12. Mitra, G., Simionescu, V. (1969). Opinii în legătură cu orientarea educației fizice școlare. În: Revista E.F.S. XXII, nr.8, p.44-48.

13. Kurt, E. (1994). Manual de educație fizică în școală. Cartea I – Teorie. Volumul I. Macolin/Heidelberg, Elveția. Traducere Laura Marinea. București: E.F.S., p.115-116.

<https://doi.org/10.52449.soh22.23>

METODOLOGIA DE ORGANIZARE, DESFĂȘURARE ȘI MONITORIZARE A LUCRULUI TURISTIC ÎN TABERELE DE VARĂ PENTRU COPII

Grosu Maria¹, dr., lector univ.

Onoi Mihail², dr., conf. univ.

<https://orcid.org/0000-0002-7879-3245>

Nicolaiciuc Natalia³, asistent univ.

Borzin Irina⁴, asistent univ.

^{1,2,3,4}Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Chișinău, Republica Moldova

***Abstract.** Today, the proposed activities of the summer camp contribute to creating the conditions for personal development and expressing emotions, increasing self-confidence, improving communication skills, relationship, cooperation, creativity, developing self-understanding and increasing the degree of confidence in one's own person, the development of motor skills and the diversification of recreational activities.*

In the lifelong education system, the summer vacation in particular plays a very important role for the development, growth and improvement of children's mental and physical activities. The summer camp vacation period is the most essential for children's personal development.

Therefore, conducting and monitoring the tourist work in the summer camps with children become the main factor in order to organize the activities during the free time of rest and recreation during the vacation.

Keywords: active rest, tourist work, children, recreation, leisure, educational process, healthy lifestyle.

Introducere. Metodologia organizării și desfășurării lucrului turistic în taberele de vară reprezintă activitatea de formare-dezvoltare a personalității copiilor ce necesită a fi proiectată și realizată prin valorificarea deplină a potențialului fizic și psihic ale copiilor. Situația actuală necesită o abordare complexă și structurată a organizării odihnei și recreerii copiilor, deoarece în ultimele decenii nivelul educațional și cultural al dezvoltării acestora a înregistrat schimbări semnificative [1, 3].